

საინფორმაციო გზამკვლევი

„გამარჯობა, აფხაზეთო შენი...“

ისტორიული ძეგლები აფხაზეთში

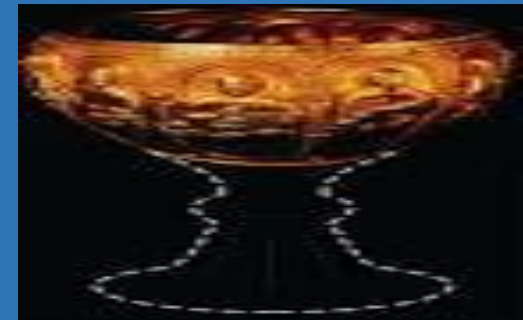
აფხაზეთის ტერიტორია
დღესდღეობით ოკუპირებულია
რუსეთის მიერ.

ბედიის მონასტერი მდებარეობს ოჩამჩირეში, სოფელ ბედილაში. “დადიანთა ქრონიკისა“ და „ქართლის ცხოვრების“ მიხედვით აგებულია ბაგრატ მესამის მიერ და თარიღდება 999 წლით. “წელსა შჳთ ბაგრატ, ძემან გურგენისამან, ბედილა ალაშენა“. აქვეა დაკრძალული გაერთიანებული საქართველოს პირველი მეფე ბაგრატ მე სამე და დედამისი გურანდუხტი.

ბედიის ბარძიმი მრგვალი ფორმის უძირო თასია. გამოჭედილია ხალასი ოქროს ერთი მთლიანი ზოდისაგან. პირის კიდეებზე გარედან გამოყოფილია გლუვი ოლე, სადაც მაცხოვრის გამოსახულების მარჯვენა, მთელ სიგრძეზე ერთსტრიქონიანი ასომთავრული წარწერაა, რომლის მიხედვით აფხაზეთა მეფე და დედამისი გურანდუხტი ბარძიმს სწირავენ მათ მიერვე ახლადაშენებულ ეკლესიას.

ილორის წმინდა გიორგის სახელობის ეკლესია მდებარეობს ოჩამჩირეში, სოფელ ილორში. თარიღდება მეთერთმეტე საუკუნით. ტაძარი დარბაზული ტიპის ნაგებობაა სხვადასხვა პერიოდის მინაშენებებით. აღმოსავლეთ ფასადზე შემონახულია ხუთი წარწერიანი ქვა. მეთვრამეტე საუკუნეში ლევან მეორე დადიანმა შეაკეთა ტაძარი, ხოლო 1730 წელს თურქებმა შემოსევის დროს გადაწვეს, ხანძრის შედეგად განადგურდა ფრესკები, თუმცა დადიანებმა მალევე აღადგინეს. ოკუპაციის შემდეგ ტაძარი რუსულ ეკლესიად გადააკეთეს.

ილორის წმინდა გიორგის ხატი წარმოადგენს სამკარედიან დასაკეც ხატს, რომლის წინა ნაწილზე გამოსახულია წმინდა დიმიტრი და წმინდა თეოდორე, განმარტებითი ძველქართული წარწერებით. ხატის ცენტრალურ ნაწილში გამოსახულია წმინდა გიორგი სამარ სამოსში, ხოლო მარცხნივ ბედიელი მიტროპოლიტი კირილე ჟუანისძე, ვედრების პოზაში. ყველა გამოსახულებას ახლავს განმარტებითი წარწერა, ხოლო ლუსკუმაზე იკითხება თხუთმეტსტრიქონიანი ასომთავრული წარწერა, რომელიც გვიამბობს მიტროპოლიტის მიერ ტაძრისათვის ხატის შეწირვის ამბავს.

თამარის თაღოვანი ხიდი მდებარეობს სოხუმში, მდინარე ბესლეთზე და თარიღდება მეთერთმეტე-მეთორმეტე საუკუნეებით. თაღის ყოველ საპირე ქვაზე ქართული ასომთავრული ასოვითაა გამოკვეთილი, ხოლო დასავლეთ კიდეზე ერთსტრიქონიანი ასომთავრული წარწერა იკითხება: „ქრისტე, მეუფეო ყოველთა... ადიდე ორთავე შინა სუფევითა უმღეველი მეფე თა მეფე ბაგრატ“

გზამკვლევის აღწერილობა

საინფორმაციო გზამკვლევი „ისტორიული ძეგლები აფხაზეთში“ მომზადდა სასკოლო კვირეულის „ჩემი თვალთ დანახული აფხაზეთის“ ფარგლებში სსიპ-შერიფ ხიმშიაშვილის სახელობის ხულოს მუნიციპალიტეტის სოფელ მთისუბნის მოსწავლეების მიერ (ხელმძღვანელი ქართული ენისა და ლიტერატურის მასწავლებელი გ.გორგოძე). ბროშურის მოსამზადებლად მოსწავლეებმა მოიკვლიეს აფხაზეთის ტერიტორიაზე არსებული ისტორიული ძეგლების შესახებ ხელმისაწვდომი ინფორმაცია გადაამუშავეს და წარმოადგინეს პრეზენტაციების სახით, ხოლო საკონკურსოდ მომზადდა გზამკვლევი, რომელშიც განთავსებულია ინფორმაცია ბედიის, ილორის ეკლესიებისა და თამარის ხიდის შესახებ. გზამკვლევის ფორმატმა არ მოგვცა შესაძლებლობა უფრო მეტი ინფორმაცია განგვეთავსებინა და წარგვედგინა საზოგადოებრივი სათვის. თუმცა, ვაპირებთ ელექტრონული წიგნის შექმნასაც.

აღნიშნული ისტორიული ძეგლები ინფორმაციას შეიცავს საქართველოს ისტორიისა და კულტურის აფხაზეთის ნაწილის შესახებ, რაც მიმდინარე კრიზისულ სიტუაციაში მნიშვნელოვანია. შესაძლებლობის მიუხედავად, გადავწყვიტეთ რესურსი ერთენოვანი ყოფილიყო, რადგან ამ ეტაპზე ჩვენი სამიზნე ჯგუფი იყო სასკოლო საზოგადოებისა და ადგილობრივი თემის წარმომადგენლები და გვინდოდა შეგვექმნა ისეთი საინფორმაციო პროდუქტი, რომლითაც მათ შეეძლებოდა ისტორიულ სამართლიანობას, ოკუპაციის

დამანგრეველ ძალასა და ისტორიული ძეგლების მნიშვნელობას.

ამ მიზნით, ჩვენს ხელთ არსებული რესურსებითა და ტექნოლოგიური შესაძლებლობებით (A-ფორმატის ქაღალდი და სასკოლო პრინტერი) დავბეჭდეთ 30-მდე ბროშურა და დავარიგეთ. აქციას ორმაგი მნიშვნელობა ჰქონდა, პირდაპირი-კვირეულის მიზნების მიღწევა და არაპირდაპირი-საზოგადოების ჩართვა სასკოლო ცხოვრებაში. ვფიქრობთ, მიზანს მივაღწიეთ.

სხვა შემთხვევისათვის შეიძლება მომზადდეს და სტამბურად დაიბეჭდოს სამ ენოვანი რესურსი და მივანიჭოთ ტურისტული გზამკვლევის ფუნქცია, რითაც ხელს შევუწყობთ ტურიზმის განვითარებასა და ტურისტების მოზიდვას.

აფხაზეთზე ამ კაცს თვალი უჭირავს...

ეს კაცია, ალბათ, თურქის თემის..

და მე ვყვირი:

ჩემს სისხლს დალევს უწინამც!

და მე ვმღერი:

აფხაზეთი ჩემი!

როსმე არგო (სხვა ხომალდი გუშინაც)

მოაპობდა ზვირთებს ნიჩბის ცემით...

და მე ვყვირი:

მკვდარსა მნახვენ უწინამც!

და მე ვმღერი:

აფხაზეთი ჩემი!

ზღვაო პონტის! რიფებს მალავ უჩინარს-
არაერთის ზედ მიემსხვრა გემი...

და მე ვყვირი:

ოხ, უწინამც! უწინამც!

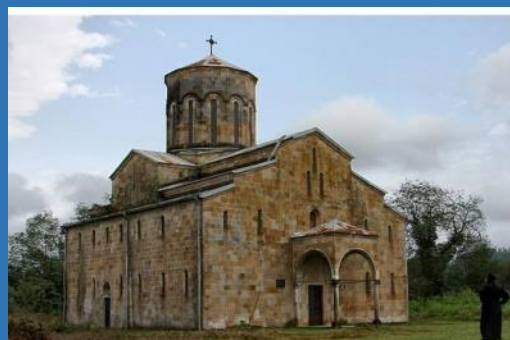
და მე ვმღერი: -აფხაზეთი ჩემი!

/მ. ლებანიძე/

ლიხნის ღვთისმშობლის სახელობის ეკლესია

მდებარეობს სოფელ ლიხნში, გუდაუთაში. თარიღდება მეათე საუკუნით. ცნობილია ქართული წარწერებით, რომლებშიც მოიხსენიებიან სქართველოს მეფეები, ბაგრატ მეოთხე და გიორგი მეორე. 1066 წლის წარწერა გვამცნობს ჰალის კომეტის გამოჩენის შესახებ. შემორჩენილია მე-10-მე-11 და მე-14 საუკუნის ფრესკები.

მოქვის ღვთისმშობლის სახელობის ტაძარი.

აგებულია მეათე საუკუნეში. “ქართლის ცხოვრების” მიხედვით ტაძარი აგებულია და კურთხეული აფხაზთა მეფე ლეონის მიერ (957-967 წწ.). “აღაშენა ეკლესია მოქვის და შექმნა საყდრად საეპისკოპოსოდ”

